

PARÀLISI PER AGITACIÓ

CAPITALISME, CATATONIA I PRESENT SEGRESTAT

Tenim un minut per tothom i dos per ningú. Arribem a l'oficina un dilluns, obrim el correu i una allau d'obligacions ens reclama amb urgència. Data d'entrega, «per ahir». Malgrat intentem seguir el ritme, malgrat intentem ser «cada dia millors», vivim aquesta agitació constant amb gran insatisfacció, i l'excés d'estímul ens porta, paradoxalment, a una mena de bloqueig: al «no puc més» i al «no em dona la vida».

Per a Lluís Aguiló, l'hiperacceleració que vivim, en un ritme digital que no descansa, ens porta amb freqüència a una congelació dels afectes que ens impedeix pensar, sentir i imaginar futurs diferents a un present que no aconseguim comprendre. Ajudant-se de fonts que van des de Mark Fisher i Oliver Sacks a l'influencer Lladós, Aguiló traça un agut diagnòstic de la que potser sigui la principal patologia dels nostres dies: la paràlisi per agitació.

Lluís Aguiló Barceló

Va estudiar Antropologia Social i Cultural a la Universitat de Barcelona, Filosofia a la Universitat de Bolonya i el màster en Pensament Contemporani i Tradició Clàssica, també a Barcelona. Actualment està finalitzant el seu doctorat sobre Gilles Deleuze, on tracta temes com l'ontologia, la diferència i la institució. Les seves investigacions versen en l'anàlisi del capitalisme contemporani i les seves subjectivitats.

COL·LECCIÓ Huellas y Señales

ISBN 979-13-87967-07-9

15 x 21 Rústica amb solapes

128 pàgs. / Pes: 191 gr / Llom: 7 mm

PVP 14,90 € / PVP sin IVA 14,33 €

TEMA: QDTS

TEMA: Acceleració social; Neoliberalisme; Autoexplotació; Malestar contemporani; Cultura digital.

PÚBLIC: Interessats en una anàlisi del malestar de la nostra època.

DATA: 3 març 2026

- **Una prosa narrativa i poètica, que combina el pensament filosòfic amb un estil literari.**
- **Un diagnòstic sobre un malestar d'època: el bloqueig que sentim davant ritmes vitals massa accelerats.**
- **Un text coral, amb referències tretes de tots els estrats de la cultura, des dels treballs de Mark Fisher fins a la mansfera de l'influencer Lladós.**

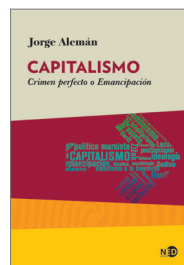
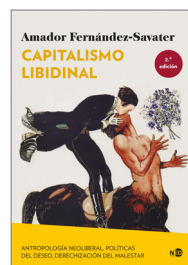

info@nedediciones.com

www.nedediciones.com

Twitter: @ned_ed

IG: @nedediciones

Colección
**HUELLAS
Y SEÑALES**

Capitalisme, catatonia i present segrestat

Hiperaccelerats per un ritme digital que desborda els nostres temps humans, molts acabem bloquejats: massa decisions, massa estímuls, massa obligacions ens deixen sense temps per pensar, sentir i imaginar. A «Paràlisi per agitació», Lluís Aguiló ens explica com aquesta hiperestimulació ens porta, paradoxalment, a una mena de catatònia –una paràlisi– afectiva.

Quan, l'any 1935, la Rose R. va ser ingressada a l'Hospital Mount Carmel de Nova York, ja estava gairebé paraitzada del tot. L'epidèmia d'encefalitis letàrgica que va assolir els Estats Units després de la Primera Guerra Mundial es va cobrar nombroses víctimes com ella, a les quals una disminució progressiva de les facultats motores va deixar convertides en estàtues catatòniques. A mesura que més pacients com la Rose anaven ingressant a la clínica, els seus passadissos es van començar a revestir d'una atmosfera de museu: sales i corredors replets de figures humanes immòbils, que miraven el no-res com esfinx des de les seves cadires de rodes, llits i butaques. Però el diagnòstic final del cas de la Rose va revelar una troballa estranya.

Durant els anys previs a la seva malaltia, havia patit un procés gradual d'agitació sensorial, un nerviosisme que ni tan sols l'abandonava en somnis i que, finalment, la va accelerar fins a convertir-la en pedra: un cas de paràlisi per agitació.

Per a Lluís Aguiló, la malaltia de la Rose és el símbol perfecte dels nostres dies. **La sensació que ens falta el temps, que no hi arribem, que «no ens dona la vida», està cada vegada més estesa entre la població.** Arribem a l'oficina ensardinats al metro, encenem l'ordinador i ens quedem mirant la llarga llista de correus per respondre, la relació infinita de tasques urgents, i hem d'afrontar un cúmul de decisions que ens reclamen amb urgència. Data límit: «per a ahir». Davant d'aquesta voràgine d'estímuls, **qui no s'ha quedat mai quiet, amb la mirada perduda en la llum estrident de la pantalla, sense saber ni tan sols per on començar? Qui no s'ha quedat de pedra?**

Per a Aguiló, aquesta congelació dels sentits s'estén també a la nostra imaginació. Els excessos del capitalisme contemporani ens engabien en una sobreestimulació que no només ens impedeix actuar, sinó també concebre futurs diferents al moment que vivim. En el que l'autor anomena una «dominació per intensitat», el règim econòmic i polític actual ens imposa una disciplina del treball que «segresta el nostre present» en impedir-nos viure'l més enllà de l'eterna acumulació d'obligacions urgents del nostre dia a dia. **Sense pausa, no podem pensar, i sense pensar som incapaços d'imaginar alternatives.**

A decorative red wavy line that curves upwards from the bottom right corner of the page.

L'angoixa que ens genera aquest estat catatònic cristal·litza en tres afectes escapistes: la nostàlgia per «temps millors», el narcisisme i els somnis apocalíptics. **Davant d'un present trencat, fugim cap a un passat utòpic, cap a un culte obsessiu del Jo i cap a un futur en què tot col·lapsa.** Però Aguiló assenyala que aquestes «solucions», en el fons, renuncien a escapar de la servitud voluntària instaurada per la catatònia capitalista, i advoca per posicionar-se «dins i contra» la catatònia: és a dir, no intentar evadir-nos-en i lluitar, primer, per construir un present un poc més grat. Un cop ho aconseguim, serem capaços d'imaginar el futur.

Amb la seva esvelta prosa narrativa, Lluís Aguiló combina en aquest llibre de filosofia literària l'agudeses crítica amb la voluntat poètica. Des d'Oliver Sacks fins a Deleuze, des de Mark Fisher fins a l'influencer Lladós, la seva anàlisi ofereix una panoràmica que abraça alhora els estrats més alts i més baixos de la cultura per trobar respostes a la que potser és la pregunta més important del nostre temps: per què no podem imaginar un futur millor, i com podem solucionar-ho?

«La impotència contemporània comparteix amb els estats hipnòtics la catatònia, per descomptat; però, sobretot, el sentiment de plenitud desbordant que és causa i suport de la catatònia».

Paràlisi per agitació

Índex

1. Paràlisi agitant
2. 7 de juliol de 1962
3. La fuga nostàlgica
4. Tria de nou i tria millor
5. El fantasma de l'autoexplotació
6. Sortida la servitud voluntària
7. Dins i contra la catatonia

«No s'ha d'entendre l'agitació i la paràlisi com dos elements contraposats, sinó com un mateix procés, on tots dos conceptes són els extrems del procés: paràlisi per agitació».

Paràlisi per agitació

Lluís Aguiló

Va estudiar Antropologia social i cultural a la Universitat de Barcelona i Filosofia a la Universitat de Bolonya. Va cursar el màster en Pensament Contemporani i Tradició Clàssica a la Universitat de Barcelona i, en aquest moment, està finalitzant el seu doctorat sobre Gilles Deleuze a la Universitat de Barcelona, on tracta temes com l'ontologia, la diferència i la institució. A més d'haver participat en diferents congressos i d'haver escrit articles, els seus interessos versen sobre l'anàlisi del capitalisme contemporani i les seves subjectivitats.